

GIMNAZIJA PTUJ

PREBLISKI 1 / 2012/2013

Dogodki in dejavnosti
(september - oktober 2012)

Dragi dijaki, spoštovani profesorji,

v tem šolskem letu je za nami že veliko zanimivih dejavnosti. Prelistajte Prebliske, v katerih so zbrani dogodki in dejavnosti, ki jih redno objavljamo tudi na šolski spletni strani.

Zbrala: Boštjan Šeruga in Renata M. Furman

Uredila in oblikovala: Renata M. Furman

Lektorirala: Marijana Jeromel

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

V petek, 12. 10. 2012, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Tekmovanja se je udeležilo 52 dijakov prvega letnika. 20 dijakov je zbralo 31 točk ali več (od 40 možnih) in prejmejo bronasto priznanje. Na državno tekmovanje so se uvrstile tri dijakinje, ki so na šolskem tekmovanju prejele največ točk: Eva Majerič, 1. c (37 točk), Nuša Muršič, 1. a (37 točk) in Klara Vaupotič, 1. d (36 točk). Čestitamo!

Irena Ljubec, mentorica

Strokovna ekskurzija za maturante

V petek, 5. oktobra 2012, so dijaki 4. letnikov usvajali in dopolnjevali svoje znanje na drugačen način. V medpredmetno zasnovani ekskurziji (slovenščina-geografija-zgodovina-umetnostna zgodovina-sociologija-filozofija) smo obiskali domačijo Cirila Kosmača, avtorja letošnjega maturitetnega romana Pomladni dan. Glede na izbiro maturitetnega predmeta so maturanti v štirih skupinah spoznavali tudi druge kraje in znamenitosti zahodne Slovenije: idrijski rudnik živega srebra in mestni muzej v Idriji z geološko in čipkarsko zbirko, kobariški muzej 1. svetovne vojne in Pilonovo galerijo v Ajdovščini. V okviru izbirnega predmeta geografija so dijaki opravili obvezno terensko delo, ki je del interne ocene.

Anita Ekert in Branka Šijanec

Srečanje z dr. Reinhardom Zühlke, DSD koordinatorjem

V ponedeljek, 17. 9. 2012, je dijake 4. letnikov, ki letos opravljajo izpit za pridobitev certifikata o aktivnem znanju nemščine na nivoju B2/C1 obiskal dr. Reinhard Zühlke, DSD koordinator za Slovenijo. V kratkem srečanju je dijake seznanil s potekom izpita in v predstavitvi z nekaj konkretnimi primeri opozoril predvsem na pomen dobre priprave, primerne izbire in dobro strukturirane teme za ustni del izpita. Ob tej priložnosti nam je predal tudi knjige – donacijo zvezne dežele Bavarske – ob slovesu pa vsem zaželel veliko sreče na izpitu.

R. M. Furman

Donacija zvezne dežele Bavarske

18. festival znanosti Ljubljana

Kemijski inštitut Ljubljana in Eksperimentalnica v Cankarjevem domu

V sredo, **10. oktobra 2012**, smo z dijaki tretjih letnikov v okviru izbirnega predmeta kemija obiskali Kemijski inštitut v Ljubljani.

Vodja raziskovalcev Laboratorija za računalniške bioznanosti in bioinformatiko, dr. Janez Mavri, nam je predstavil njihov zadnji dosežek. Raziskovali so ireverzibilno inhibicijo monoamino-oksidade B zdravil razagilina in selegilinoma, ki se uporabljata za zdravljenje Parkinsonove bolezni. Članek o tej raziskavi je revija *European Journal of Organic Chemistry* celo izbrala za naslovnico revije.

Deni Bačič nam je predstavil računalniško podporo v velikosti več 1000 računalnikov, ki opravljajo zahtevne matematične operacije za izračune simulacij kemijskih reakcij. Istočasno pa razvijajo aplikacije za pametne telefone, da delo računalnikov lahko spremljajo kar s svojih mobilnih telefonov. Za zaključek smo si v Cankarjevem domu ogledali eksperimentalnico mag. Tomaža Ogrina, ki nam je z eksperimenti predstavil temperaturno skalo med -70 in -200 °C. Eksperimenti so potekali s tekočim dušikom in tekočim kisikom, trdnim ogljikovim dioksidom ter z vodikom in helijem.

Boris Zmazek

Predstavitev študija na Univerzi Rostock v Nemčiji

V sklopu promocije Univerze Rostock v Sloveniji smo v ponedeljek, **22. 10. 2012**, na Gimnaziji Ptuj gostili docentko Danielo Boltres z omenjene univerze.

V štiridesetminutni predstavitvi je dijakom s kratkim filmom predstavila univerzo, fakultete in študijske smeri, prijavne postopke, možnosti štipendiranja in druge programe, ki se jim lahko pridružijo že kot dijaki oz. študentje.

Dijake je nagovoril tudi dr. Zühlke (svetovalec za DSD v Sloveniji) in jih povabil, da se potegujejo za štipendijo, ki jo za enega bodočega slovenskega študenta za študij v Nemčiji ponovno razpisuje DAAD (Nemška akademska služba za izmenjavo).

Predstavitve so se udeležili dijaki, ki obiskujejo pouk DSD in drugi zainteresirani dijaki nižjih letnikov.

Tehniški dan OŠ Mladika – učencem predstavili Gimnazijo Ptuj

Osnovna šola Mladika je **23. 10. 2012** organizirala Tehniški dan, pri njegovi izvedbi pa je sodelovala tudi Gimnazija Ptuj.

Učence devetih razredov – bodoče dijakke in njihove učiteljice je sprejela in nagovorila ravnateljica ptujske gimnazije Melani Centrih, jim zaželela prijetno druženje z gimnazijci in jih povabila k spremljanju nekaterih ur pouka. Razdeljeni v skupine so prisostvovali pri pouku naslednjih gimnazijskih oddelkov in izvajalcev učnih ur: 1. a - Igor Šeruga, 1. b - Vesna Zmazek, 2. b - Boris Zmazek, 4. b - Manja Bratuž, 4. g - Vida Otič, 1. d - Jelka Kosi, 1. e - Jožica Lovrenčič Lah, 2. c - Jasmina Jančič, 2. d - Vesna Zmazek in 4. c - Slavica Bratuša. Tako so spoznali različna predmetna področja gimnazijskega vzgojno-izobraževalnega procesa. V spremstvu dijakov 3. c so si gostje ogledali še šolo. Dejavnost, ki je bila namenjena predstavitvi življenja in dela na naši šoli, je vodila profesorica matematike Simona Kokol, koordinatorka predstavitev Gimnazije Ptuj osnovnim šolam Mestne občine Ptuj in okoliških občin.

Jelka Kosi

RAZKRITA TELESNA • Ogled razstave v Ljubljani

V petek, **5. oktobra 2012**, smo se zainteresirani dijaki drugih letnikov pod vodstvom profesorice Irene Ljubec odpravili na strokovno ekskurzijo v Ljubljano, kjer smo si ogledali svetovno znano razstavo Razkrita telesa (Bodies revealed).

Gre za secirana telesa ljudi, ki so svoje posmrtno ostanke namenili v raziskovalne namene. Telesa so ohranjena s pomočjo procesa polimerizacije, pri kateri se voda v celicah zamenja s tekočim gumijastim silikonom, ki se pozneje strdi. Tako preparirana tkiva so obvarovana pred naravnim razpadanjem.

Razstava se začne s skeletom in nadaljuje z mišičevjem, živčevjem, obtočili, notranjimi organi in razmnoževalnimi organi. Razstavljeni so tako posamezni organi ali prerezi telesa, kot tudi celotna telesa, na katerih so izpostavljeni določeni deli, ki nas zanimajo. Na ogled so tudi fetusi v različnih razvojnih stopnjah, ki so umrli v maternici zaradi zapletov v nosečnosti. Poleg zdravih organov so ob njih pogosto razstavljeni tudi oboleli, kot npr. možgani z znaki možganske krvavitve ali kapi, kadilska pljuča ali zlomljena kost, ki se je nepravilno zarasla. Ob vsakem eksponatu je bila opisana funkcija organa in nekatere bolezni, razlago smo lahko poslušali preko prenosnih slušalk, za vprašanja pa nam je bila na voljo tudi študentka medicine.

Po razstavi smo se odpravili v Izobraževalni center za jedrsko tehnologijo v Podgorici, kjer smo prisluhnili predavanju o radioaktivnem sevanju in radioaktivnih odpadkih in si na to temo ogledali tudi razstavo.

Neven Borak, 2. a

Tabor DSD 2012

15.–19. 10. 2011

Tabor DSD, ki je prve štiri dni potekal na Pohorju, zadnji dan, v petek, pa še v šoli, se je začel s prijetnim presenečanjem. V hotelu Tisa, kjer smo bili nastanjeni, so nas namreč navdušile zelo lepo urejene sobe, pa tudi vsi drugi prostori in celo učilnice, v katerih smo se največ zadrževali. V hotel smo prispeli okrog 11. ure, takoj smo se razporedili po sobah in se malo razgledali naokrog, nato pa smo se že morali zbrati v veliki učilnici, da smo se pogovorili o načinu dela in pravilih.

Profesorica Beckenkamp in Bianca sta pripravili igrico, s pomočjo katere smo se razdelili v 4 skupine s 5 ali 6 člani in se za en teden prelevili v znane nemške pisatelje, znanstvenike, glasbenike in športnike. V taki sestavi smo v skupinah delali ves teden. Po kosilu smo dobili še urnik, zatem pa že začeli z resnim delom in reševanjem nalog.

Urniki so bili vse dni dokaj podobni. Po zajtrku smo ob 9.00 pričeli s poukom. Vsaka skupina se je posvetila eni od izpitnih nalog z eno od profesorice, v štirih dneh pa smo se vse skupine izmenjale. Naše delo je obsegalo pisanje esejev, slušno razumevanje, bralno razumevanje, slovnico in pripravo kratke teme za ustni izpit, vzporedno pa še oblikovanje prezentacij, saj so po večerji ob 20. uri sledile še predstavitve naših tem, ki smo si jih zbrali za ustni del izpita. Vsak od nas je svojo temo predstavil ter od sošolcev in profesorice dobil predloge in namige, kako naj svojo predstavitev še izboljša.

Kljub natrpanemu urniku časa za zabavo in smeh ni zmanjkalo. V sredo smo se odpravili tudi na pohod in se malo sprostiti, ob vrnitvi pa smo si večerjo popestrili tako, da smo jo spremenili v piknik na prostem. Sledil je še en delovni večer in izdelava skupinskih plakatov o naših vtisih, pa še cel delovni četrtek, preden smo se že precej utrujeni odpeljali domov. Zaključni del tabora (simulacijo ustnega izpita) smo v petek izvedli v šoli.

Naše cilje in pričakovanja smo na taboru dosegli, kajti temeljito smo se pripravili na posamezne naloge, ki nas čakajo na izpitu, pri tem pa smo pilili tudi naše nemško besedišče. Toda tabor nam je prinesel še veliko več, sklenili smo tudi nova prijateljstva in poglobili že stara znanstva.

Tabor so pripravile in izvedle programska učiteljica Ulrike Beckenkamp, prostovoljka Bianca Creutz in profesorice nemščine Slavica Bratuša, Dobrinka Voršič Rajšp in Renata Merc Furman.

Amadeja (4. c) in R. M. Furman

Izlet na Dansko

V petek, 7. Septembra, zvečer smo se pod okriljem slovensko-danskega prijateljstva trije dijaki četrtil letnikov Gimnazije Ptuj (Neva Kumer, Tadeja Vaupotič in Jan Zmazek) odpravili na izlet po Danski.

Najprej nas je čakala približno 20-urna vožnja po Avstriji in Nemčiji. Že na avtobusu smo pričeli s pripravami na slovenske večere. Naučili smo se dansko himno ter ponovili nekaj slovenskih narodnih. Naš prvi postanek je bil na otoku Rømø, za katerega so značilni stalni vetrovi, ki jih izkoriščajo za spuščanje zmajev. Živopisani trakovi in različne druge oblike so preplavili modro nebo nad nami.

Odpravili smo se naprej do mesteca Askov, kjer smo se nastanili v dijaškem domu in imeli prvo resno pevsko vajo.

Drugega dne smo pot nadaljevali v Ribe, najstarejše dansko mesto. Obiskali smo muzej Ribes Vikinger, kjer smo občudovali rekonstrukcije pravih, ogromnih vikinških ladij in preostale najdbe. Popoldne smo obiskali Legoland, zabavišni park in dom legendarnih lego kock. Zvečer smo imeli generalko za ponedeljkov slovenski večer.

V ponedeljek smo odrinili proti severu. Ustavili smo se pri mogočnih belih skulpturah štirih mož, nato pa nadaljevali proti mestu Nykøbing, kjer smo imeli prvi slovenski večer (podaljšan s poskočnimi zvoki harmonike). Za pravišnji okus življenja danskih sovrstnikov smo preostanek dneva preživeli pri gostiteljih, kjer smo tudi prenočili. Naslednji dan zjutraj smo se odpravili proti Aarhusu, drugemu največjemu danskemu mestu, kjer smo si ogledali muzej na prostem, kjer je predstavljen izgled danskih vasi in mest skozi čas. Ko smo si ogledali vse prikupne hiške in trgovinice v muzeju, smo se povzpeli na Ejer Bavnehøj, ki je s svojimi 175 metri nadmorske višine najvišja "gora" Danske.

V Odenseju je knjigoljube pričakala poslastica - ogledali smo si rojstno hišo in muzejsko zbirko H. C. Andersena. Zvečer je sledil odhod v dansko prestolnico København, kjer smo v mladinskem hotelu prebili zadnje 3 dni. V Københavnu smo si ogledali Vikinški muzej, katedralo v Roskildu, grad Frederiksborg, Hamletov grad, slavno morsk deklico, grad Rosenborg in še mnogo več.

Svečano so nas sprejeli na slovenskem veleposlaništvu in v danskem parlamentu. V tem času smo pripravili tudi dva slovenska večera na danskih šolah. Zadnji je bil posvečen Tonetu Pavčku, pesniku in prevajalcu ter kandidatu za Andersenovo nagrado v letih 2010 in 2012.

Preživeli smo zabaven teden in spoznali veliko novih prijateljev.

Neva Kumer, Tadeja Vaupotič in Jan Zmazek

COMIC YOUTH

Kryoneri, Grčija

11.–19. 9. 2012

Dijaki Gimnazije Ptuj smo se udeležili astronomskega tabora v Grčiji, ki ga je pod okriljem organizacije Youth Exchange organizirala grška organizacija IVC (Filoxenia), ki se ukvarja z prostovoljstvom in interesnimi dejavnostmi mladih. Tabora smo se udeležili na povabilo ptujskega CID-a.

S svojimi novimi znanci in prijatelji iz Luxemburga, Slovaške in Grčije smo raziskovali zgodovino astronomije od antičnih časov pa do danes. Obiskali smo arheološki muzej v Atenah. Na posebni razstavi smo imeli enkratno priložnost videti ASTROLAB, ki je prvi znani navigacijski instrument, s katerim je bila možna orientacija ladij glede na položaj zvezd. Astrolab je korenito spremenil pogled na svet, saj je posredno povzročil odkritje novih celin.

Zgodovino astrologije so nam praktično pokazali tudi na obisku najstarejšega observatorija v Atenah, ki je danes muzej v malem, saj je v raziskovalne namene skoraj neuporaben zaradi velike svetlobne onesnaženosti neba nad Atenami. Čudovite zvezde pa smo lahko praktično opazovali v sodobnem observatoriju v Kryoneriju. Opazovali smo zvezde v ozvezdju Laboda, merili svetlobno onesnaženost in razmišljali o neskončnosti vesolja.

Da ne bi pozabili, kako je v šoli, smo obiskali gimnazijo Kryoneri, kjer so bili učitelji in dijaki navdušeni nad Slovenijo in Gimnazijo Ptuj. Dogovorili smo se, da se ne vidimo zadnjič in da bomo sodelovali tudi v prihodnje.

V praktičnem delu našega raziskovanja in popotovanja smo na osnovi skupnega raziskovalnega dela izdelali naš solarni sistem in ga poimenovali Planet Park. Planeti so narejeni iz kovine in so postavljeni v pravilnem razmerju (sonce ima kar 3 m obsega). Solarni sistem je postavljen na vrtu našega začasnega grškega doma v Kryoneriju (hostel Allison). Na predstavitveni tabli, ki je tudi v slovenskem jeziku, je zapisano ime Gimnazije Ptuj.

Navdušila nas je tudi tradicionalna grška hrana, ki vsebuje veliko zelenjave, pripravljena je z olivnim oljem in ima še vedno naravni okus, saj je pridelana na grškem soncu. Jedli smo feto (grški sir), souvlaki (ražnjiči), giros ... In naučili smo se tradicionalni grški ples sirtaki.

Z novimi prijatelji smo imel tudi dovolj prostega časa za spoznavanje, razumevanje in sprejemanje naše različnosti, kot tudi različnosti okolij, iz katerih prihajamo.

Tabora smo se udeležili in na njem aktivno sodelovali Jerneja, Jernej, Miha in Luka. Spremljal nas je profesor Branimir Rokavec.

Grajski dan z Leonardom da Vincijem na Gradu Fala

Z dijaki 2. letnikov smo se v petek, **28. septembra 2012**, pri izbirnem predmetu umetnostna zgodovina odpravili na grad Fala, ki se ponaša z bogato zgodovino že od 13. stoletja naprej.

Po prihodu smo si najprej ogledali gospodarski del gradu, nato je sledil sprejem v grajski kuhinji, kjer so nas pogostili s »prišleki«, tradicionalno domačo jedjo. Nato je sledil ogled grajske mučilnice, kjer so si dijaki lahko ogledali različne mučilne naprave, ki so jih uporabljali v srednjem veku, pa tudi kasneje, za ustrahovanje in mučenje ljudi. Sledili smo naši vodički, plemkinji Jasni, ki nam je predstavila eksponate, večinoma izume renesančnega genija Leonarda da Vincija (grad namreč gosti razstavo tega italijanskega renesančnega umetnika in genija). Tako smo na primer spoznali poseben stol, s pomočjo katerega bi si lahko zdravili težave s hrbtenico, med razstavljenimi eksponati so dijaki lahko videli predhodnika današnjega tanka, pa Leonardov labirint in še kaj. Sledila je delavnica, kjer so se dijaki najprej preizkusili v znanju in razvijanju zrcalnega pisanja, nato so se razdelili v skupine, v katerih so iz lesenih šib izdelali most. To je bila preizkušnja ročnih spretnosti, saj za postavitve mostu niso potrebovali nobenega dodatnega materiala. Ko je bila delavnica zaključena, smo skupaj z lastnikom gradu, gospodom Milanom Slavičem, sedli h kosilu. Kosili smo v drugem, gosposkem delu gradu, ki nam ga je g. Slavič po kosilu tudi razkazal. V popoldanskem času je sledila delavnica na temo znamenite freske Leonarda da Vincija, Zadnja večerja, v kateri so se dijaki preizkusili v postavitvi kompozicije in študije rok upodobljencev. Ponovno so se porazdelili v skupine in tekmovali med seboj. Dijaki so si naredili posebna oblačila, tako da je scena res spominjala na Zadnjo večerjo. Ob koncu pa so se skupine preizkusile v tekmovalnem sestavljanju velikega mostu pred grajskim poslopjem. Tako so lahko ponovno osvežili znanje, ki so si ga pridobili v dopoldanski delavnici. Izkazalo se je, da je Leonardo na izjemno preprost način izdelal most, ki ga lahko vsakdo uporabi v naravi, kjer mu je edini pripomoček les. Tekmovanje je bilo razburljivo, kajti vse skupaj za nekatere le ni bilo tako zelo preprosto. Ob koncu postavitve so se dijaki vsake skupine sprehodili čez most in tako potrdili njegovo trdnost. S to delavnico smo zaključili ogled in obisk Gradu Fala, poslovili smo se od obeh vodičev, pa tudi od lastnika, gospoda Slaviča, ki je dijakom podelil še posebne diplome. Vsi skupaj smo preživeli prav poseben grajski dan, ki so nam ga popestrili z Da Vincijevo razstavo in delavnicami. Navdušeni, polni vtisov smo se vrnili spet na Ptuj.

Estera Jelenko

Strokovna ekskurzija v Bruselj

Konec septembra (**25.–30. 9. 2012**) smo se dijaki 4. e-razreda odpravili na dolgo pričakovani maturantski izlet oz. strokovno ekskurzijo, ki je bila za to priložnost mogoče malo neobičajna. Pot nas je vodila po Nemčiji do Strassbourga, Luxemburga in Bruslja ter precejšnjega dela severne Belgije, vse do Severnega morja.

Najprej smo se ustavili v francoskem mestu Strasbourg, kjer smo si ogledali sedež Evropskega sveta in Evropskega parlamenta. Z ladjico po reki Ill smo raziskali tudi staro mestno jedro, ki ga krasi Katedrala Notre Dame. Prespali smo v hostlu z nič kaj prijetnim razgledom na velikansko gradbišče ob robu mesta. Naslednji dan smo začeli z ogledom Luxemburga, sijočega mesta (kljub deževnemu vremenu), ki se ponaša z visokim življenjskim standardom, kar se je hitro poznalo v naših žepih. Sledilo je še nekaj uric vožnje do znamenitega Waterlooja, nekdanjega prizorišča spopada med Napoleonovimi in angleško-pruskimi četami. Ogledali smo si muzej in se povzpeli na hrib s spomenikom in prostranim razgledom na pisana polja, ki ne dajo slutiti o groznem boju izpred 200 let. Iz Waterlooja smo hitro prispeli v Bruselj, kjer smo takoj začutili vibracije vele mesta, ki nikogar ni pustilo ravnodušnega, saj je belgijska prestolnica kraj, kjer vsak najde nekaj zase. Dan v Bruslju je bil najpomembnejši, saj smo si lahko od znotraj ogledali Evropski parlament, ki ponuja veliko več, kot smo na začetku mislili: atraktiven in izpopolnjen muzej evropske zgodovine, ki poleg tega zelo živo prikaže delovanje Evropske unije z besedo, videom in zvokom. V Evropskem parlamentu nas je sprejel evropski poslanec Lojze Peterle, ki nam je predstavil svojo vlogo v Evropskem parlamentu, vsakdanjik evropskega poslanca in mnoga dejstva o EU. Spoznali smo tudi staro mestno jedro, katerega središče je veličastna, v gotskem stilu zgrajena mestna hiša, ki jo obdajajo številne baročne cehovske hiše z razkošnimi fasadami. Sprehodili smo se do znamenitega Manekenn-Pisa, kipa oz. fontane v obliki dečka, ki opravlja malo potrebo kar na eni izmed ulic mestnega središča. Naslednje jutro smo se iz Bruslja odpravili proti Gentu, enemu najbogatejših srednjeveških mest, ki se ponaša z dihamajočimi masivnimi cerkvami, številnimi kanali in mostički. Po ogledu Genta smo se napotili proti mestecu Oostende ob Severnem morju, na dolgo peščeno obalo, od koder se ob jasnem vremenu (kar se sicer redko zgodi) da videti vse do Anglije. Zvečer smo prispeli v Bruuge, mesto muzej, ki ga nekateri tako kot Stockholm imenujejo severne Benetke. Tukaj smo imeli zadnjo priložnost poskusiti znamenito češnjevo pivo in belgijske vafle. V Bruugu smo se zadržali poldrugi dan, nato pa je sledila dolga pot proti Sloveniji.

Po skoraj enotedenskem druženju smo odšli domov polni vtisov in lepih spominov, ki bodo za vedno ostali živi, hkrati pa smo postali bogatejši za marsikatero spoznanje in vedenje o EU.

Poznavanje Evropske unije doma in v tujini

Analiza ankete

Ekskurzijo je delno subvencioniral Evropski parlament, zato smo v obiskanih mestih izvedli ankete o poznavanju Evropske unije, po vrnitvi domov pa še pri nas. Želeli smo izvedeti, koliko anketirani poznajo Evropsko unijo in Slovenijo. Pred začetkom anketiranja smo postavili pet hipotez. Predpostavljali smo, da večina anketiranih ve, kdaj je bila ustanovljena Evropska unija, da jih večina pozna glavne institucije Evropske unije in da vedo, v katerem mestu je sedež EU. Predpostavljali smo tudi, da večina tujih anketirancev še ni obiskala Slovenije in da večina Slovencev ne pozna naših predstavnikov v Evropskem parlamentu.

Anketirali smo 168 tujcev in 168 Slovencev obeh spolov in štirih starostnih skupin – do 20 let, od 21 do 40 let, od 41 do 60 let in nad 61 let. Pri tujcih smo poskušali zajeti čim več različnih držav, pri Slovencih pa smo poskušali anketirati ljudi iz različnih delov Slovenije in s čim različnejšimi poklici.

Prvo vprašanje, ki smo ga zastavili tako v tujini kot doma, je bilo, kdaj je bila ustanovljena Evropska unija. Več kot polovica anketiranih, starih od 21 do 40 let, je kot pravilen odgovor označila leto 1953, 45% vseh anketiranih pa je odgovorilo pravilno, da je to bilo leto 1951.

Pri naslednjem vprašanju so morali anketirani označiti države, ki so tvorile prvo obliko Evropske unije. Poznavanje teh držav je tako v tujini kot doma očitno zelo dobro, saj so Italija, Zahodna Nemčija, Belgija, Francija, Luksemburg in Nizozemska dobile veliko večino (kar 80%) odgovorov. Zanimivo je le to, da skoraj polovica anketiranih med ustanovne članice šteje tudi Veliko Britanijo.

Pri tretjem vprašanju so morali sodelujoči izbrati tri glavne institucije Evropske unije. Največji delež odgovorov (86%) je dobil Evropski parlament, sledila sta mu Evropska komisija in Evropski svet. Veliko odgovorov je dobil tudi Svet Evropske unije (53%), verjetno zato, ker je ta dva najlažje zamenjati. Slovenski anketiranci pa so med glavne institucije uvrstili še Evropsko sodišče (30%).

Četrto vprašanje je zahtevalo število članov Evropskega parlamenta. Več kot polovica (62 %) je odgovorila pravilno – da šteje parlament 754 članov.

Ob tem vprašanju so nas pri Slovencih zanimali še slovenski predstavniki v Evropskem parlamentu. Vseh osem so dobro poznali, tudi slovenskega komisarja Janeza Potočnika (59%).

Pri naslednjem postavljenem vprašanju smo ugotovili, da niti Slovenci niti drugi anketirani ne vedo, v katerem evropskem mestu se nahaja sedež Evropskega parlamenta. Skoraj vsi so odgovorili, da je ta v Bruslju (95%), čeprav je v Strasbourgu, najbrž zato, ker v Bruslju poteka večina zasedanj.

Dobro pa Slovenci poznamo število uradnih jezikov Evropske unije. V drugih državah namreč veliko več anketiranih meni, da je uradnih jezikov toliko, kolikor je držav članic, kar 40% Slovencev pa je odgovorilo, da je uradnih jezikov manj, torej 23.

Oboji pa se dobro spoznajo na denar. Na vprašanje, katere države uporabljajo valuto evro, je skoraj 90% obojih izbralo pravilno kombinacijo držav.

Slovenske anketirance smo povprašali še po trenutnem ombudsmanu v Evropski uniji. 33 %,v glavnem starih od 21 do 40 let, je odgovorilo, da je to Jose Manuel Barroso, 43 % pa je dobil pravi varuh človekovih pravic, Grk Nikiforus Diamandouros.

Med anketiranjem mimoidočih na tujih ulicah nas je zanimalo tudi, koliko tujci poznajo Slovenijo. Najprej smo jim postavili vprašanje, ali je Slovenija članica Evropske unije. 85% anketiranih je odgovorilo pritrdilno. Ko pa smo jih povprašali po glavnem mestu, je Ljubljana le za nekaj odstotkov premagala Bratislavo. Večina anketiranih (45%) je Slovenijo namesto v srednjo Evropo postavila v vzhodno.

Vedo pa, kdaj smo se priključili Evropski uniji. Nekaj (30%) jih je sicer menilo, da je to bilo leta 2008, 55 % pa, da se je to zgodilo leta 2004. Prav tako jih je 87% vedelo, da slovenščina ne spada med germanske ali romanske jezike, temveč med slovanske. 60% anketiranih je vedelo, kdaj se je Slovenija osamosvojila.

Zanimivo je, da si tujci Slovenijo predstavljajo veliko večjo, kot je, saj skoraj polovica anketiranih meni, da v Sloveniji prebiva 5 milijonov Slovencev. Tako je namreč odgovorilo kar 47% anketiranih.

Na koncu smo jih vprašali še, ali so nas že kdaj obiskali in ali poznajo kakšnega znanega Slovenca.

Na žalost sta Slovenijo obiskala le 2 anketirana, ki sta bila v Kopru in Ljubljani. Znanih Slovencev pa, razen nekaterih nogometašev slovenske reprezentance, ne pozna skoraj nihče.

Po pregledu anket smo analizirali hipoteze, ki smo jih predpostavili pred začetkom anketiranja. Prvo hipotezo (večina anketiranih pozna letnico ustanovitve Evropske unije) smo morali zavrniti, ker je večina odgovorila napačno. Hipotezo, da večina anketiranih pozna glavne institucije Evropske unije, smo potrdili, saj so največji delež odgovorov dobili Evropski parlament, Evropska komisija in Evropski svet. Tretjo hipotezo(poznavanje sedeža Evropske unije) smo morali zavrniti, ker je večina anketiranih odgovorila, da je to Bruselj. Pravilno smo predpostavljali, da večina anketiranih tujcev še ni obiskala Slovenije. Potrdili pa smo tudi zadnjo hipotezo, ki se je nanašala na slovenske anketirance, in sicer, da večina anketiranih pozna slovenske predstavnike v Evropskem parlamentu.

Z anketiranjem smo dosegli svoj cilj. Dobili smo predstav o tem, koliko Slovenci doma in tujci v deželah, ki smo jih obiskali, poznajo Evropsko unijo in kakšno je poznavanje Slovenije v drugih evropskih državah. Čeprav mnogi ne vedo, kje leži naša država, kateri je naš uradni jezik, koliko prebivalcev imamo in ali smo v Evropski uniji, njihovo poznavanje ni bilo tako slabo, kot smo na začetku predvidevali.

Dijaki 4. e

Strokovna ekskurzija Firenze-Rimini-Ravenna

1. DAN

V soboto, **20. oktobra 2012**, smo se zbrali pred Gimnazijo Ptuj in se polni pričakovanj končno odpravili proti Firencam. Peljali smo se mimo Padove in Bologne. Kakšno uro pred prihodom v Firenze sta nam profesorici Estera Jelenko in Marta Rožanc zaupali marsikatero zanimivost tega mesta. Ko smo končno prispeli v Firenze, smo izstopili na razgledni točki Piazzale Michelangelo, od koder se je ponujal zares čudovit razgled na mesto ob reki Arno. Nato smo se povzpeli do protorenesančne cerkve San Miniato al Monte, zatem pa smo se odpravili preko reke Arno do cerkve Santa Croce, kjer je med drugim pokopan znameniti kipar, slikar in arhitekt Michelangelo. Prav tako v tej cerkvi vidimo kip Danteja Alighierija, ki je bil rojen, ne pa pokopan v Firencah. V tem kompleksu se nahaja tudi kapela Pazzi. Pred opoldanskim odmorom smo dobro uro časa posvetili muzeju Bargello, kjer hranijo predvsem kiparska dela italijanskih mojstrov, nato pa smo se odpravili v predel najstarejših palač. Sledil je zasluženi počitek za kosilo, a istočasno smo dobili zadolžitev, da smo samo v bližnji okolici poiskali pomembnejše zgradbe, znamenitosti in trge. Seveda nikakor nismo smeli zgrešiti znamenitega prašička! Za konec prvega dne smo si ogledali še Palazzo Vecchio in Ponte Vecchio.

2. DAN

Po zajtrku smo se vrnili v mesto in si najprej ogledali grobnice družine de Medici, nato pa galerijo Akademija, kjer hranijo kip Davida, ki ga je izklesal Michelangelo iz zavrženega bloka marmorja. Kip predstavlja vrhunec renesanse v kiparstvu. Pred tem kipom smo poslušali tudi referate nekaterih dijakov in dijakinj. Nato smo se odpravili do glavne katedrale Santa Maria del Fiore ter krstilnice. Referati sošolcev, profesorčina razlaga in naša prisotnost pred veliko umetnino so nas prevzeli in prav žal nam je bilo, da se nismo mogli povzpeti še na kupolo. Smo pa zato našli pravo točko, od koder smo jo lahko dobro videli in pri tem izvedeli marsikaj zanimivega o kupoli in cerkvi ter njenem arhitektu. Popoldanski sprehod nas je popeljal tudi mimo sirotišnice, ki je tudi Brunelleschijevo delo. Nato smo si ogledali še zbirko slik v galeriji Uffizi, kjer so me posebej pritegnila dela Botticellija. Kasneje smo se odpravili preko Ponte Vecchia in si ogledali zunanost palače Pitti. Ta dan smo ostali v Firencah še pozno zvečer in začutili utrip mesta ponoči. Profesorje smo počakali na mostu, kjer je bila glasba v živo. Tudi mi smo zaplesali skupaj z mnogimi drugimi. Polovica naše ekskurzije je že bila za nami.

3. DAN

Po zajtrku smo se odpravili z avtobusom proti mestu Rimini, ki leži ob Jadranskem morju. Ker je bila pot kar dolga, smo jo izkoristili za predstavitev drugega cilja naše ekskurzije, Danteja Alighierija. Dijaki tretjih letnikov smo predstavili tega izjemnega pesnika in njegova dela, profesorica Rožančeva pa je vse naše referate dopolnila z dodatnimi razlagami in s prebiranjem verzov iz Božanske komedije.

V Riminiju smo si ogledali Avgustov slavalok in nadaljevali po dolgi ulici do mestnega jedra in templja družine Malatesta ter do Tiberijevega mostu iz prvega stoletja. Ne boste verjeli – po tem mostu še vedno teče promet! Po kosilu pa smo se odpravili do jezikovne šole Dante Alighieri, kjer so nam predstavili njihov način poučevanja italijanščine in dve uri pouka. Razdelili smo se na tiste, ki se že učimo italijanščino in tiste, ki se italijanščine ne učijo. Tukaj smo lahko preverili naše znanje.

4. DAN

Še zadnji dan (žal!). Ta dan je bil posvečen Danteju Alighieriju.

Z avtobusom smo se zapeljali ob znameniti plaži v Riminiju, nato pa proti Ravenni. Najprej smo si ogledali baziliko svetega Vitala, ki jo je dal zgraditi bizantinski cesar Justinijan. Cerkev je osmerokotna in okrašena z mozaiki, ki poleg tistih v mavzoleju Gale Placidie in Neonovi krstilnici veljajo za najlepše na evropskih tleh. Po odmoru za kosilo je sledil obisk Dantejeve grobnice. Pred grobnico smo izvedeli veliko podrobnosti iz časa, ko je Dante živel in umrl v Ravenni, nato pa še poslušali recital Božanske komedije. Še skupinska slika za spominsko knjigo in odpravili smo se proti zadnji postaji te ekskurzije do Teodorikovega mavzoleja in si ga tudi ogledali. Na poti proti domu smo še poslušali recital Božanske komedije. Predstavil ga je profesor Šenveter in to zelo doživeto. Vrnili smo se polni novega znanja in novih izkušenj. In če bo le možno, se bom v ta mesta še prav gotovo vrnil.

Teodor Šandor, 3. b

Ekskurzija v München

V petek, **26. 10. 2012**, se je 31 dijakov tretjih letnikov Gimnazije Ptuj skupaj s profesorji Alenko Valentin, Gorazdom Ojsterškom in Slavico Bratuša odpravilo na dolgo pričakovano strokovno ekskurzijo v München.

Naša pot se je začela ob 5. uri zjutraj izpred ptujske gimnazije. Pot nas je vodila preko Avstrije in v bavarsko prestolnico smo prispeli že polni novih vtisov in znanja, saj smo med potjo predstavljali svoje referate. Najprej smo si ogledali naravoslovno-tehniški muzej Deutsches Museum, kjer so nam razdelili delovne liste, ki smo jih morali rešiti med ogledom fizikalno eksperimentalnega dela muzeja. Ko nam je uspelo opraviti nalogo, smo se odpravili za našimi radovednimi nosovi in si ogledali še ostali del muzeja.

Po nadvse zanimivem ogledu smo se zvečer nastanili v hostlu, kjer smo se tudi najedli. Takoj po večerji pa smo se odpravili na olimpijski stadion iz leta 1972. Polni pričakanj smo opazovali olimpijski stolp z restavracijo, ki velja s svojimi 300 metri višine za najvišjo zgradbo v Münchnu. Nanj smo se povzpeli z dvigalom, ki nas je dvigalo s hitrostjo sedem metrov na sekundo in nas tako pripeljalo na razgledno ploščad, ki se nahaja med 185 in 192 metri nad zemljo. Na ploščadi je bilo zelo mrzlo, da smo mraz še bolj začutili, pa je pripomoglo pihanje vetra.

Toda vse to ni zmotilo naše dobre volje in radovedni smo pogledovali na vse strani, kjer smo v soju luči opazili znamenito nogometno igrišče Allianz Arene, avtomobilsko tovarno in sedež BMW ter mnoge druge znamenitosti. Po ogledu stolpa smo se odpravili v stari del mesta, si ga ogledali in prisluhnili uličnim glasbenikom. Ko smo se vrnili v hostel, smo si pred zasluženim spancem privoščili še malo sprostitve v diskoteki.

Naslednji dan smo se prebudili v deževno jutro, kar nas seveda ni ustavilo. Po zajtrku smo zložili svojo prtljago na avtobus in naša pot se je nadaljevala. Najprej smo si ogledali muzej in razstavišče BMW, v katerem smo se navduševali nad muzejsko zbirko ter seveda jeklenimi konjički moderne nemške avtomobilske industrije.

Po ogledu smo se zapeljali v center Münchna, kjer nam je profesorica Slavica Bratuša med vožnjo predstavila mestne znamenitosti. Po prihodu v mesto so se nekateri odpravili po nakupih, medtem ko smo si drugi privoščili zelo okusno kosilo z nemškimi tradicionalnimi jedmi. Polni energije smo si nato ogledali še čudoviti botanični vrt, kjer so nas navdušile številne nevsakdanje rastline, predvsem pa odprti terarij s prosto gibajočimi se želvami. Ogledali smo si pokriti del botaničnega vrta, ogled zunanjega dela pa smo si pustili za naslednji obisk, saj nas je presenetil sneg. Tudi tukaj smo vneto fotografirali in se s pomočjo delovnih listov učili na drugačen, avtentičen način. Pozno popoldne smo se z mnogimi čudovitimi spomini, novimi prijateljstvi in predvsem z veliko novega znanja odpravili nazaj proti Sloveniji.

Pia Milič in Žan Kostanievec. 3. e

Projekt ENO**Ptujski gimnazijci posadili že deveto drevo miru****21. 9. 2012**

V petek, **21. 9. 2012**, je potekalo sajenje dreves ob svetovnem dnevu miru, pri čemer dijaki in profesorji Gimnazije Ptuj sodelujemo že od leta 2004. Kot uvod v projektno leto ENO so projektne skupine iz preteklega šolskega leta novincem, dijakom 1. letnikov, predstavile rezultate svojega lanskega dela. Predstavili so se dijaki 2. a s temo gozd, dijaki 2. b, ki so se posvetili klimatskim spremembam in dijaki 2. d, ki so računali svoj ekološki odtis in iskali rešitve za primernejše in okolju prijaznejše ravnanje.

Organizacija Združenih narodov je za letošnjo vodilno temo izbrala Trajnostni mir za trajnostno prihodnost. Zavedati se moramo, da brez miru nimamo prihodnosti. Mir je zaveza za boljšo prihodnost, ki temelji na skupnih vrednotah, dialogu, toleranci, spoštovanju in razumevanju, na zagotavljanju kvalitetne izobrazbe za vse, na poudarjanju kreativnosti in inovativnosti, ki izhaja iz naše kulturne raznolikosti, in na promoviranju naše skupne dediščine, kot je poudarjeno tudi v letošnji Unescovi poslanici ob svetovnem dnevu miru.

V akciji sajenja dreves smo del vsakoletne kampanje za okolje in mir. Do sedaj so šole v kampanji, ki jo organizira ENO, posadile že približno 7 milijonov dreves, naš cilj pa je do leta 2017 posaditi in Zemlji vrniti 100 milijonov dreves. Ta zaveza je bila sprejeta na vrhu Rio +20, pri čemer so nas podprli tudi Združeni narodi. Program ENO se je začel v finski vasi ENO, a je dosegel že na milijone otrok, mladine, učiteljev in staršev. Dokaz, da majhno lahko postane veliko!

Drevo je simbol narave in okoljevarstvene zaščite, predstavlja sodelovanje šol vsega sveta, kulturno različnost in strpnost. Ker drevesa sadimo ob svetovnem dnevu miru, jih proglašamo za drevesa miru. Želimo si, da bi z našimi drevesi rasli v boljšo prihodnost!

Projektne skupine ENO v šolskem letu 2012/13 so 1. a z razredničarko Sonjo Bezjak, 1. b z razredničarko Marijo Holc in 1. d z razredničarko Silvijo Rakuš.

aces

Uvodno srečanje projektnih skupin 2012/13

Letošnje uvodno srečanje projektnih skupin **ACES** je tokrat potekalo v Sloveniji, v Laškem, od **24. do 28. septembra 2012**. Vsakoletno srečanje udeležencev iz izbranih šol, imenovano **Kick-off Meeting**, je namenjeno spoznavanju, druženju in izobraževanju o izvedbi projektov. Tema letošnjega natečaja je **medijska pismenost**, njegov naslov pa **REALITY CHECK – HOW WE PERCEIVE AND CONSTRUCT OUR REALITY THROUGH MEDIA**. Petdnevnega dogodka se je udeležilo okrog 300 učencev, dijakov in profesorjev iz srednjeevropskih šol, predstavnikov Erste Stiftung z Dunaja, Interkulturelles Zentrums z Dunaja in Včeli doma iz Bratislave ter predstavnikov ministrstev za šolstvo in novinarjev. V imenu Gimnazije Ptuj smo se srečanja udeležile Tadeja Vaupotič (4. b) kot izbrana tutorica in članica sveta ACESs, Sanja Špindler (3. g) kot predstavnica projektne skupine Gimnazije Ptuj in knjižničarka Jelka Kosi, somentorica projekta.

Dneve smo preživljali na sestankih, delavnicah in izletih, povezanih z letošnjo temo. Z veliko igre, razmišljanja, ustvarjanja in raziskovanja smo dognali, kako je biti del projekta ACES, kako ob skupnem ustvarjanju spoznavati druge kulture, utrjevati in razvijati medkulturnost ter kako prispevati k temu, da bodo končni izdelki čim kvalitetnejši.

Teden smo začeli z igro imenovano **LAŠKO GAME**, saj je potekala po celotnem mestu Laško. Na tem štiriurnem orientacijskem pohodu smo na 25 postojankah opravljali različne naloge in igrali igre. Sledilo je delovno srečanje profesorjev in dijakov posameznih držav udeleženk, na katerem smo izmenjali svoje dosedanje izkušnje s sodelovanjem v projektu in se pogovarjali o svojih pričakovanjih. Naslednje dni smo posvetili izpopolnjevanju načrtov za skupne projekte in dogovarjanju o njihovi izvedbi. Udeležili sva se različnih delavnic, ki so bile tematsko povezane z naslovno temo (npr. kritična uporaba medijev, klišeji v oglaševanju, načrtovanje in izvedba celoletnega mednarodnega projektne dela, motivacijske igre). Djakom je bila namenjena filmska delavnica, profesorjem pa delavnica z uporabo metode *World Caffee*. Izkusili smo različne metode učenja in poučevanja ter razvijali veščine in spretnosti za izvedbo mednarodnega projekta na temo medijske pismenosti. Večerna druženja so bila namenjena ustvarjalnim delavnicam ter kopanju, ogledali pa smo si tudi celjski grad in mesto Celje.

Ker se s **KICK OFF**-om ACES-ovo leto začne, je ena najpomembnejših dejavnosti na srečanju bolje spoznati predstavnike partnerskih šol. Letos Gimnazija Ptuj sodeluje s Private English Language School iz Bolgarije. Na srečanju sta jo zastopali dijakinja Mariya Tekerlekova in profesorica Dimitrinka Arnaudova. Naslov našega skupnega projekta se glasi **Close Up – Our Voices, Our World**. V naslednjih šestih mesecih (projekt se zaključi marca 2013) bomo razvijali svojo medijsko pismenost, spoznavali poklice, povezane z mediji, poiskali dobre in slabe plati medijev, ustvarjali medijska sporočila, gradili projektno internetno stran, oblikovali ekipo šolskih novinarjev, predvsem pa z bolgarskimi dijaki oblikovali skupni elektronski časopis. Da bo medsebojno delo lažje potekalo, načrtujemo izvedbo dveh izmenjav.

Sanja Špindler, 3. g in Jelka Kosi

Nacionalni projekt MEJA pod geslom »Iskra pod pepelom«**Srečanje UNESCO ASP šol v Kobaridu**

Naša šola je aktivno vključena v mrežo Unescovih šol. V četrtek, 4. oktobra 2012, smo se štiri dijakinje 2. d oddelka s profesorico Jelko Kokol Plošinjak udeležile nacionalnega projekta MEJA Gimnazije Nova Gorica, ki je potekal na Osnovni šoli Simona Gregorčiča pod geslom Iskra pod pepelom. Glavna tema srečanja je bil Tolminski kmečki upor, zadnji izmed večjih slovenskih uporov. Aprila prihodnje leto bo 300-letnica tega znamenitega punta. Ker smo gimnazijke in uneskovke, smo želele o tej temi že prej kaj izvedeti, zato smo že pred odhodom namenile veliko časa raziskovanju vloge in pomena tolminskega punta.

Vas zanima, kakšna so bila naša doživetja?

Na pot smo se odpravile že v zgodnjih jutranjih urah. Ker vse zelo rade spimo, smo prespale večino štiriurne vožnje na Goriško, zato nismo mogle občudovati jutranjega razgleda na reko Sočo. V Kobarid smo prispele okrog desete ure in bile presenečene, ko smo ugotovile, da so se srečanja v veliki večini udeležile osnovne šole in da smo ena redkih srednjih šol. Najprej smo si ogledali raznolik kulturni program, ki ga je pripravila osnovna šola v sodelovanju z dijaki iz Gimnazije Nova Gorica. Vodilna misel je bila svoboda posameznika in skupnosti skozi čas. S svojo prisotnostjo nas je počastil tudi sin pisatelja Franceta Bevka, Marjan Bevk.

Nato smo se po slikoviti Gregorčičevi ulici odpravili do osnovne šole, kjer so potekale različne delavnice na temo kmečkega upora. Na voljo so bile glasbena, likovna, haiku in zgodovinska delavnica. Sodelovale smo v zgodovinski, saj je bil naš namen dopolniti znanje o uporih. Pod vodstvom zgodovinarja smo se pogovarjali o predhodnih največjih slovenskih uporih, ki so posredno vplivali na že omenjenega, zadnjega med njimi. V teh 235 letih se je torej zgodilo 5 večjih in več kot 140 manjših oziroma lokalnih uporov. Prvi tak upor je potekal leta 1478 na Koroškem, leta 1515 pa je upor zajel vso slovensko območje. Leta 1573 so se uprli kmetje na obeh straneh slovensko-hrvaške meje. Iz tega punta je znano kronanje vodje upora Matije Gubca 1574. leta v Zagrebu. Naslednji upor je bil leta 1635, zadnji veliki pa je bil tolminski punt 1713. Kmetje so bili vedno bolj nezadovoljni zaradi povečevanja davkov, dokončno pa so se uprli, ko so od njih zahtevali dodaten davek na meso in vino. Zanimivi so se nam zdeli predvsem banalni povodi za ta zadnji upor. Glavni birič na Goriškem, Janez Bandelj, se je namreč odločil, da bo izterjal davke, ki jih revni kmetje niso bili več sposobni plačevati. Njegov brat, ki je kot duhovnik služil na Tolminskem, je pri maši pridigal, da morajo spoštovati deželno oblast in plačati dajatve. Kmetje so se duhovniku, ki naj bi bil njihov vodnik in dušni pastir, uprli in ga izgnali, le-ta pa se je zatekel k svojemu bratu. Drugi tak povod je bil, ko so kmetje zgrabili mitničarja, ga pretepli in mu vzeli denar, on pa je seveda poročal nadrejenim. Najbolj krute pa so bile kazni. Da bi nadaljnje upore zatrli že v kali, so enajst upornikov v Gorici obglavili, ostalim naložili dolgo zaporno kazen in jim za nameček odvzeli zemljo. Nezadovoljstvo kmetov se je zmanjšalo, ko sta vladarica Marija Terezija in njen sin Jožef II. (vladala 1740–1790) uvedla številne reforme in izboljšala gospodarstvo.

Po uri in pol delavnic smo se odpravili v avlo šole, kjer nam je znana slovenska igralka Nataša Konc Lorenzutti prebrala del Bevkove mladinske povesti Zgodba pod brezo, ki govori o fantiču Tončku v času fašistične Italije. Zgodba nas je vse pritegnila, zanimalo nas je seveda, kako se nadaljuje, vendar žal nismo imeli časa, da bi nam gospa Konc prebrala kaj več kot samo odlomek. Po kosilu se je vsaka delavnica na kratko predstavila, vsi profesorji, naši spremljevalci, so prejeli za svojo šolo potrdila o udeležbi na srečanju.

Na poti nazaj smo opazovale čudovito pokrajino ob reki Soči vse tja do Nove Gorice, nato pa izmenjevale vtise, se predale vožnji in spet malo zaspale.

Na Ptuj smo prispele v mraku in doživele presenečenje, ki ga ni pričakovala nobena. Na šoli je prav takrat potekalo srečanje učiteljev iz našega okolja, saj je bil naslednji dan svetovni dan učiteljev. Slavnostni govornik je bil predsednik države, dr. Danilo Türk, ki nas je iz avtomobila lepo pozdravil in nam pomahal. Zadovoljne smo se odpravile domov. Bile smo polne novega znanja in izkušenj. Prepričane smo, da je potrebno tovrstna srečanja spodbujati, saj se z njimi širijo plemenite misli in ideje, ki bi jih morali vsi ljudje spoštovati. Želja po svobodi in miru je le ena izmed njih.

Urška Bratušek, Aleksandra Milošič, Petra Noterzberg in Maja Plohl, 2. d

Mentorica: Jelka Kokol Plošinjak

Izmenjava z gimnazijo Aventinus-Gymnasium iz Burghausna

25.–27. 10. 2012

Gimnazija Ptuj je znana po številnih mednarodnih izmenjavah in ravno to je bil eden od razlogov, da sem se odločila za šolanje na ptujski gimnaziji. V začetku oktobra nam je profesorica nemščine povedala za izmenjavo z dijaki iz nemškega Burghausna. Bila sem presenečena, saj nisem pričakovala, da bom imela možnost gostiti tujo dijakinjo že takoj na začetku prvega letnika in seveda sem se z veseljem odločila za sodelovanje.

V četrtek, 25. 10. 2012, ob sedmi uri zvečer, se nas je 8 ptujskih dijakov s starši zbralo pred šolo, da smo pričakali goste iz Nemčije. Moji gostji je bilo ime Anna. Najprej smo se seznanili, sledila so še različna navodila in že smo se poslovili. Ker je bila za njimi naporna in dolga pot, smo si najprej privoščili večerjo, nato pa smo se odpravili proti domu. Svojo gostjo sem predstavila tudi babici in dedku, doma sem ji razkazala hišo, preostanek večera pa sva se pogovarjali, gledali televizijo itd.

V petek smo s poukom začeli ob 7.10 in prvi dve uri smo goste povabili v družbo ostalih sošolcev. V 1. d sta bili na urniku kemija in matematika in ugotovili smo, da imamo precej različne učne načrte. Naslednje tri ure smo preživel v knjižnici. Goste je pozdravila ravnateljica, knjižničarka pa je spregovorila tudi o naši bogato založeni knjižnici, kar je za nemške dijake še posebej zanimivo, saj pri njih nimajo tako dobro organiziranega sistema knjižnic s knjižničarji, kot je to urejeno pri nas. Precej časa smo nato z gostujočim profesorjem Stefanom Angstlom, ki je med drugim zgodovinar, namenili povezavam med Nemčijo, Slovenijo in preostalo Evropo v daljšem preteklem zgodovinskem obdobju. Sledila je malica, nato pa so se nemški gostje ter naši gostiteljici iz drugega letnika Lina in Teja odpravili na ogled starega mestnega jedra in knjižnice Ivana Potrča. Dijaki prvega letnika smo se namreč morali posvetiti pripravam na fazanjado (sprejem dijakov prvega letnika), ki so si jo naši nemški prijatelji po vrnitvi iz mesta tudi ogledali. Po končani prireditvi, polni smeha in zabave, smo zaključili s skupnim šolskim programom. Kako bomo oblikovali popoldne, kaj bomo gostom pokazali, kam jih bomo odpeljali, je bilo prepuščeno nam. Po kosilu sem svoji gostji razkazala domači kraj, zvečer pa smo si s sošolko Polono in njeno gostjo Sofijo privoščile bowling in sprehod po Ptuj, da sta najini novi prijateljici imeli priložnost doživeti tudi ptujsko večerno življenje.

V soboto, naš zadnji skupni dan, smo lahko spali nekoliko dlje. Zaradi slabega vremena in napovedi snega se naši gostje iz Burghausna niso želeli predolgo zadrževati, a so si pred odhodom ogledali še zaklade ptujskega gradu. Pospremili smo jih do njihovega vozila, se s težkim srcem poslovili in jim zaželeli srečno pot.

Izmenjava je bila sicer kratka, a naši gostje so spoznali zgodovinsko-kulturne znamenitosti Ptuja, naš šolski utrip, vsakdanjik slovenske družine ... Izmenjava je bila za nas idealna priložnost za sklepanje novih prijateljstev, sporazumevali smo se v nemščini in angleščini in tako krepili tudi jezikovno znanje; torej kar nekaj razlogov, zakaj je take priložnosti pametno izkoristiti.

Urška Franc, 1. d

V izmenjavi smo sodelovali: Lina Malovič in Teja Šuštar (2. a), Kaia Novak, Špela Pučko, Polona Štrucl, Urška Franc

Krvodajalstvo na Gimnaziji Ptuj

Osmo leto zapored smo dijake četrtyh letnikov seznanili s krvodajalstvom, vse zainteresirane pa vzpodbudili in jim pomagali stopiti na pot krvodajalstva ter z njim povezane humanitarnosti. Krvodajalske akcije (letos je potekala **23. 10. in 6. 11. 2012**) se vsako leto udeležijo tudi učitelji in drugi delavci naše šole. Na transfuzijskem oddelku ptujske bolnice, ki deluje v okviru Centra za transfuzijsko medicino UKC Maribor, so bili z našo udeležbo tudi letos zelo zadovoljni. Hvala vsem, ki ste se odločili za to humanitarno dejanje, še zlasti tistim dijakom, ki ste že med rednimi krvodajalci. Ponosni smo na vse, ki ste bili pripravljeni darovati kri.

V marcu 2013 bomo organizirali še eno krvodajalsko akcijo za dijake, ki do danes še niso dopolnili 18 let, in za vse ostale, ki bodo želeli darovati kri.

Alenka Valentin

SIMBIOZ@ 2012 na Gimnaziji Ptuj

Kot Unescova šola smo zavezani Unescovim idealom in ciljem. Biti prostovoljec pomeni podariti svoj čas drugemu in delovati v duhu solidarnosti je smer, čemur prostovoljci na ptujski gimnaziji sledijo že vrsto let skozi najrazličnejše oblike delovanja. Sodelovanje v projektu Simbioz@ je le eno izmed njih. Vključevanje v prostovoljne aktivnosti pa razvija tudi 3. Unescov steber – učiti se živeti skupaj.

Simbioz@ je vseslovenski prostovoljski projekt, ki je letos že drugič potekal tudi na Gimnaziji Ptuj in tako skozi sodobno informacijsko-komunikacijsko tehnologijo ponovno povezal različne generacije. Namen projekta je z medgeneracijskim sodelovanjem poskrbeti za dvig računalniške pismenosti starejših.

V tednu **od 15. do 19. oktobra 2012** so ptujski gimnazijci in zainteresirani študentje na delavnicah, ki so potekale v popoldanskem času na ptujski gimnaziji, starejše naučili različnih računalniških veščin. V projektu so sodelovali dijaki: **Nejc Rus, Thomas Polanec, Klemen Petek, Ana Vertič, Anja Vesenjaj, Petra Lozinšek, Patrick Bedenik, Matej Rober, Oskar Težak, Pia Milič, Nastja Stolnik Ostrž, Anja Bezjak, Eva Korunič, Tamara Majcen, Petra Verdenik** in študentje: **Maja Pohorec, Timi Kupčič, Katja Štumberger, Maja Žuran, Kaja Kristl.**

Koordinator projekta na Gimnaziji Ptuj je bil **Branimir Rokavec**, prostovoljce v projektu je vodil **Gregor Korošec**, za računalniško podporo sta skrbela **Stanislav Šenveter** in **Peter Marčič**.

Kako sta medgeneracijska priložnost in izkušnja ostali zapisani v spominu udeležениh, lahko izveste skozi njihove refleksije.

»Simbioza je vseslovenski projekt, ki je letos potekal že drugič. Glavni namen projekta je medgeneracijsko učenje starejših o računalnikih, internetu in mobilni telefoniji. Starejše smo v računalniški svet popeljali zagnani prostovoljci. Prostovoljci smo se odzvali povabilu šole, naj sodelujemo. Delavnice, na katerih smo poučevali starejše, so bile razdeljene v pet enot, vsak dan smo obravnavali eno. V petih dneh smo udeleženci naučili dela z računalnikom, brskanja po internetu, uporabe družabnih omrežij in rokovanja z mobilnimi telefoni. Udeleženci so znanje hitro in brez težav usvojili. Prostovoljci smo s poučevanjem starejših pridobili nove izkušnje in tudi veliko znanja o medsebojnem sodelovanju.«
Klemen, prostovoljec

»Za projekt sem vedel že od lanskega leta. Zdi se mi zanimiv način spoznavanja moderne tehnologije. Teme so zanimive in dobro pripravljene. Gospa, ki sem ji pomagal, je bila zelo zagnana, saj se je v kratkem času veliko naučila. Bilo je zanimivo, saj sem spoznal, da se lahko tudi mi veliko naučimo od starejših.«
Matej, prostovoljec

»Za sodelovanje v projektu sem se odločila, ker se mi zdi medgeneracijsko sodelovanje zelo prijetno in poučno tako za starejše, kot tudi za nas, prostovoljce. Takšna pomoč nas je stala le dve uri prostega časa na dan. Menim, da je računalniška pismenost starejših pomembna, nam pa to ne predstavlja težav, saj delo z računalnikom dokaj obvladamo ...
Anja, prostovoljka

»Za projekt sem izvedela od vnukinje, ki je profesorica na gimnaziji. Projekt se mi zdi odličen. Vse je potekalo brezhibno. Na Gimnaziji Ptuj so nas zelo prijazno sprejeli in nam omogočili nemoteno delo. Nad prostovoljko sem pozitivno presenečena in zelo zadovoljna, saj je s pozitivno energijo vplivala name. Počutila sem se nadvse prijetno, žal mi je le, da so se delavnice tako hitro končale.«
Pavla Simonič, udeleženka

JESENSKI ŠPORTNI DAN

V torek, 2. oktobra 2012, smo na Gimnaziji Ptuj izvedli pohodni športni dan, ki so se ga v spremstvu razrednih učiteljev in ostalih profesorjev udeležili vsi dijaki in dijakinje šole. Zdravstveno opravičeni dijaki in dijakinje so si ogledali film v kulturni dvorani gimnazije.

Osnovni namen pohoda, ki smo ga izvedli po letnikih, je bil spoznavanje geografskih značilnosti okolice Ptuja in Haloz. Tako so razredi prvega letnika opravili Slovenjgoriško turo, ki se prične pri Elektro šoli Ptuj, kjer se spusti do brežine reke Drave, nadaljuje ob reki in preko Vičave ter se pri Potrčevi domačiji ponovno usmeri nazaj proti Ptuj. Drugi letniki so pričeli pot v Majšperku in se povzpeli na Jelovice, dijaki tretjih letnikov so prehodili pot od Borla do Sv. Ane in nazaj, dijaki četrth letnikov pa pot iz Stoperc proti Donački gori do Čermožiš. Manjša skupina dijakov in dijakinj se je pod vodstvom profesorice Alenke Plohl Podgorelec, Marije Holc in Slavice Bratuša odpravila tudi na gobarjenje na Kozjak, v kraj Pernice pri Muti.

Kljub ne preveč naklonjenemu vremenu so bili profesorji Gimnazije Ptuj in njihovi dijaki ter dijakinje ob prihodu zadovoljni s prehojeno potjo.

Lovro Beranič, prof. šp. vzg. na Gimnaziji Ptuj

Ekipno področno prvenstvo v atletiki

3. 10. 2012

Na tekmovanju so dijaki osvojili naslov področnih prvakov z 8900 doseženimi točkami, dijakinje pa so bile z 8500 točkami tretje.

K rezultatu deklet sta največ točk prispevali sestra Domjan, dijakinji 2. š. oddelka. Nastopali sta v disciplini met krogle in v teku na 400m. Pri fantih je največ točk ekipnemu uspehu prispeval Aljaž Brlek v teku na 400 m.

Obe ekipi sta se z doseženim številom točk uvrstili na državno šolsko prvenstvo 11. 10. 2012 v Brežicah.

Finale državnega ekipnega prvenstva v atletiki za srednje šole

Na finalnem tekmovanju 11. 10. 2012 v Brežicah so dijakinje in dijaki naše šole po izenačenih nastopih v močni konkurenci dvanajstih ekip osvojili odlično šesto mesto v državi.

Ekipo deklet so sestavljale: Doroteja Domjan, Veronika Domjan, Nastja Klajnšek, Ana Maja Bernhard, Teja Gašparič, Melani Hentak, Urška Ostroško, Giovanna Gabriela Klarič, Maruša Korpič Lesjak, Lea Šalamun, Špela Vučak in Tjaša Žgavc.

Ekipo fantov so sestavljali: Rok Babič, Jan Bezjak, Aljaž Brlek, Mark Drevenšek, Filip Jerenec, Matevž Kukovec, Davorin Levanič, Žiga Novačan, Žan Malek Petrovič, Tomaž Rakuš, Aljaž Ramot, Rok Svenšek, Valentin Tratnik in Miha Žuran.

Tanja Solina, mentorica

Članice ženske atletske ekipe Gimnazije Ptuj

Fazanjada 2012

V petek, **26. oktobra 2012**, se je na Gimnaziji Ptuj odvijala že tradicionalna fazanjada. Sprejem prvih letnikov med gimnazijce je popestril skorajšnji začetek »krompirjevih« počitnic.

Letošnje leto je bila organizacija v rokah dijakov 2. š-razreda, ki so za prvošolce pripravili tri zanimive naloge. Nekaj dijakov iz vsakega razreda se je moralo pomeriti v premagovanju ovir čez celotno dolžino telovadnice, v slalomu z namiznoteniško žogico in plastično žlico ter s petjem vnaprej pripravljenih pesmi.

Po prvih dveh nalogah so bili dijaki 1. š v prednosti in vse je kazalo na njihovo zmago, vendar so po zadnji nalogi izgubili vodstvo proti prepričljivim pevcem 1. c, ki so svojo pevsko točko odlično izvedli in hkrati nasmejali občinstvo. Zmagovalni 1. c-razred je letos dobil tudi nagrado, in sicer dva lastnoročno narejena pokala iz aluminijaste folije v obliki črke F.

Iskrene čestitke zmagovalcem, v naslednjem letu pa se bomo z veseljem prepustili njihovim idejam in presenečenjem ob organizaciji Fazanjade 2013.

Lucija Vuk, 4. e

Druge izvedene dejavnosti

- 10. –14. 9. 2012 / Poletni športni tabor v Savudriji
- 20. 9. 2012 v Mestnem gledališču Ptuj / Literarni večer s kitajskimi gosti
- 4.–5. 10. 2012 / Strokovna ekskurzija v Ženevo in Cern
- 10. 10. 2012 / Prvo srečanje filmofilov – Ogled filma Prodajalci popularnosti
- 17. 10. 2012 / Občinsko prvenstvo v rokometu
- 23. 10. 2012 / Matej Dasko: Kelti na Slovenskem
- 25. 10. 2012 / Prevajalska delavnica z Jakobom J. Kendo v okviru predmeta SJP